

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 581

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 6 august 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
509.	1-4	809.	6-7
686.	4	— Hotărâre pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere dintre Guvernul României și Comisia Europeană privind Programul operațional de țară 1997 pentru România — Dezvoltarea sectorului întreprinderilor mici și mijlocii (Programul PHARE RO 9711 — Schema de credite pentru întreprinderi mici și mijlocii), semnat la București la 29 mai 2002.....	
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
798.	5	Memorandum de înțelegere între Guvernul României și Comisia Europeană privind Programul operațional de țară 1997 pentru România — Dezvoltarea sectorului întreprinderilor mici și mijlocii (Programul PHARE RO 9711 — Schema de credite pentru întreprinderi mici și mijlocii).....	7
806.	5-6	810.	8
807.	6	— Hotărâre privind aprobarea Acordului de cooperare pentru asistență umanitară dintre Ministerul Sănătății și Familiei din România și Ordinul Suveran Militar de Malta, semnat la București la 11 martie 2002.....	
		Acord de cooperare pentru asistență umanitară între Ministerul Sănătății și Familiei din România și Ordinul Suveran Militar de Malta.....	8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind agenții comerciale permanente

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Domeniul de aplicare

Art. 1. — (1) Prezenta lege se aplică raporturilor juridice dintre agenții comerciale permanente și comitenții acestora.

(2) În sensul prezentei legi, prin *agent comercial permanent*, denumit în continuare *agent*, se înțelege comerciantul, persoană fizică sau juridică, care, în calitate de intermediar independent, este împuternicit în mod statornic:

a) să negocieze afaceri pentru o altă persoană fizică sau juridică, denumită în continuare *comitent*; sau

b) să negocieze și să încheie afaceri în numele și pe seama comitentului.

(3) Împuternicirea prevăzută la alin. (2) se poate exercita în una sau mai multe regiuni determinate, astfel cum se stabilește în contract.

(4) Agentul prestează serviciul caracteristic cu titlu principal sau accesoriu și contra unei remunerații.

(5) Agentul nu este prepusul comitentului.

Art. 2. — (1) Prezenta lege nu se aplică activității persoanelor care:

a) acționează ca intermediar în cadrul burselor de valori și al piețelor reglementate de mărfuri și instrumente financiare derivate;

b) au calitatea de agent sau broker de asigurări și reasigurări;

c) în calitate de agent prestează un serviciu neremunerat.

(2) Nu constituie agent, în înțelesul prezentei legi, persoana care:

a) are calitatea de organ legal sau statutar al unei persoane juridice și atribuții de reprezentare a acesteia;

b) este asociat sau acționar și este împuternicită în mod legal să îi reprezinte pe ceilalți asociați sau acționari;

c) are calitatea de administrator judiciar, lichidator, tutore, curator, custode sau sechestru, în raport cu comitentul.

CAPITOLUL II

Drepturi și obligații

Art. 3. — (1) Agentul nu poate negocia și nu poate încheia, pe contul său, fără consimțământul expres al comitentului, în regiunea determinată prin contract, operațiuni de comerț concurente privind bunuri și/sau servicii similare celor care fac obiectul contractului de agenție.

(2) În lipsa unei stipulații contrare agentul poate reprezenta mai mulți comitenți, iar comitentul se poate folosi în același timp, în aceeași regiune și pentru același comerț de mai mulți agenți.

(3) Agentul poate primi împuternicirea de a negocia sau a încheia, în regiunea determinată prin contract, operațiuni pentru mai mulți comitenți concurenți numai dacă în contractul de agenție se stipulează în mod expres o asemenea permisiune.

Art. 4. — (1) În sensul prezentei legi, prin *clauză de neconcurență* se înțelege acea prevedere contractuală al cărei efect constă în restrângerea activității profesionale a agentului pe perioada desfășurării și/sau ulterior încetării contractului de agenție.

(2) Clauza de neconcurență trebuie redactată în scris, sub sancțiunea nulității.

(3) Clauza de neconcurență se aplică doar pentru regiunea geografică sau grupul de persoane și regiunea geografică la care se referă contractul de agenție și doar pentru bunurile și serviciile în legătură cu care agentul este împuternicit să negocieze și să încheie operațiuni; orice extensivitate a sferei clauzei de neconcurență este anulabilă la cererea agentului.

(4) Restrângerea activității prin clauza de neconcurență nu se poate întinde pe o perioadă mai mare de 2 ani de la data încetării contractului de agenție.

Art. 5. — (1) Agentul trebuie să îndeplinească obligațiile ce decurg din împuternicirea care îi este dată, personal sau prin prepușii săi, în conformitate cu instrucțiunile primite și în scopul realizării intereselor comitentului.

(2) În executarea împuternicirilor primite agentul este obligat să acționeze cu bună-credință și cu diligența unui profesionist.

(3) Agentul este obligat:

a) să îi procure și să îi comunice comitentului pentru care acționează informațiile privitoare la regiunea sau regiunile stabilite în contract, care l-ar putea interesa pe acesta, precum și toate celelalte informații necesare de care dispune;

b) să depună diligența necesară pentru negocierea și, dacă este cazul, încheierea afacerilor cu care este împuternicit, în condiții cât mai avantajoase pentru comitent;

c) să respecte în mod corespunzător instrucțiunile rezonabile primite de la comitent, ținând seama de caracterul imperativ, indicativ sau facultativ al acestora;

d) să țină în registrele sale partide separate pentru operațiunile ce îl privesc pe fiecare comitent;

e) să depoziteze bunurile sau eşantioanele într-o manieră care să permită identificarea celor aparținând fiecărui comitent;

f) să îndeplinească orice altă obligație care îi revine potrivit contractului și dispozițiilor legale.

(4) Executarea împuternicirii prin substituirea agentului, în tot sau în parte, cu subagenți este supusă prevederilor Codului civil.

Art. 6. — (1) În raporturile cu agentul comitentul este obligat să acționeze cu bună-credință și cu diligența unui profesionist.

(2) Comitentul este obligat:

a) să pună la dispoziție agentului în timp util și într-o cantitate corespunzătoare mostre, cataloage, tarife și orice alte documente necesare agentului pentru executarea împuternicirii sale, referitoare la bunurile sau serviciile respective;

b) să furnizeze agentului informațiile necesare executării contractului de agenție;

c) să îl înștiințeze pe agent într-un termen util atunci când va prevedea că volumul operațiunilor comerciale va fi sensibil inferior celui pe care agentul l-ar fi putut anticipa în mod normal;

d) să plătească agentului remunerația în condițiile și la termenele stabilite prin contract sau prin lege;

e) să îndeplinească orice altă obligație care îi revine potrivit contractului și dispozițiilor legale.

(3) Comitentul trebuie să îl informeze pe agent în timp util, potrivit naturii operațiunii, despre acceptarea, refuzul ori neexecutarea unei operațiuni comerciale negociate sau, după caz, încheiate de agent.

Art. 7. — Operațiunea negociată de agent se consideră abandonată dacă comitentul, primind înștiințarea, nu comunică în timp util terței persoane, direct sau prin intermediul agentului, acceptul său.

Art. 8. — (1) Agentul nu poate, fără împuternicire specială, să primească plata și nici să acorde reduceri sau amânări pentru creanțele comitentului.

(2) Agentul poate primi reclamații privitoare la viciile bunurilor sau serviciilor și poate solicita orice măsuri de asigurare în interesul comitentului, fiind obligat în ambele cazuri să îl înștiințeze de îndată pe acesta.

Art. 9. — Părțile nu pot deroga prin convenție contrară de la dispozițiile art. 5 și 6.

CAPITOLUL III

Remunerarea agentului

Art. 10. — (1) Remunerația agentului constă fie într-o sumă fixă, fie într-un comision, fie în parte o sumă fixă și în parte un comision, potrivit acordului părților.

(2) În lipsa unor prevederi legale sau a unor stipulații derogatorii agentul are dreptul de a primi o remunerație în conformitate cu uzanțele comerciale ale zonei și sectorului de piață în care acesta operează. În absența unor asemenea uzanțe agentul este îndreptățit să primească o remunerație corespunzătoare, ținând seama de toate aspectele caracteristice operațiunilor efectuate.

Art. 11. — (1) În sensul prezentei legi, prin *comision* se înțelege orice formă de remunerație al cărei quantum se obține prin raportare la volumul sau la valoarea operațiunilor.

(2) Dispozițiile art. 12—17 sunt aplicabile numai în măsura în care agentul primește comision cu titlu de remunerație totală sau parțială.

Art. 12. — Agentul este îndreptățit să primească comision pentru o operațiune încheiată pe durata existenței contractului de agenție, dacă:

a) operațiunea este încheiată ca urmare a intermediării agentului;

b) operațiunea este încheiată, fără intermedierea agentului, cu o terță persoană care a fost procurată anterior de acesta drept client, cu condiția ca această operațiune să aibă o natură similară celei încheiate anterior cu acel client;

c) operațiunea este încheiată cu un client dintr-o regiune determinată sau care face parte dintr-un grup de persoane

determinat, pentru care agentul a primit împuternicire exclusivă prin contractul de agenție.

Art. 13. — Agentul este îndreptățit să primească comision pentru o operațiune încheiată ulterior încetării contractului de agenție, dacă:

a) încheierea acelei operațiuni survine într-un termen rezonabil de la data încetării contractului de agenție, iar încheierea operațiunii se datorează în principal activității prestate de agent pe durata contractului de agenție;

b) comanda terților a fost primită de comitent sau de agent, în conformitate cu dispozițiile art. 12, anterior încetării contractului de agenție.

Art. 14. — (1) În cazul înlocuirii agentului noul agent nu are dreptul de a primi comisionul prevăzut la art. 12 dacă acesta este datorat agentului precedent în temeiul art. 13.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică atunci când din circumstanțele concrete rezultă că este echitabil ca acel comision să fie împărțit între agenții respectivi.

Art. 15. — (1) Dreptul la comision se naște la data la care se îndeplinește una dintre următoarele condiții:

a) comitentul își execută obligațiile contractuale față de terța persoană;

b) comitentul ar fi trebuit să își execute obligațiile contractuale potrivit convenției sale cu terța persoană;

c) terța persoană își execută obligațiile contractuale.

(2) Dreptul la comision se naște cel mai târziu la data la care terța persoană își execută obligațiile sau ar fi trebuit să le execute, dacă comitentul și-ar fi executat în mod corespunzător obligațiile sale.

(3) Părțile nu pot deroga în detrimentul intereselor agentului de la prevederile alin. (2).

Art. 16. — (1) Comisionul se datorează și pentru operațiunile încheiate, dar la a căror executare părțile au renunțat; prevederile art. 15 alin. (2) se aplică în acest caz în mod corespunzător.

(2) Dreptul la comision nu se stinge decât dacă și în măsura în care operațiunea încheiată între comitent și terța persoană nu se execută, iar această neexecutare nu este datorată unor circumstanțe imputabile comitentului.

(3) În caz de executare parțială din partea terțelor persoane, agentul este îndreptățit doar la plata unei cote-părți din comision, proporțională cu suma încasată de comitent.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (2) și (3) comisioanele percepute vor fi rambursate, după caz, în tot sau în parte.

(5) Părțile nu pot deroga în detrimentul intereselor agentului de la prevederile alin. (2).

Art. 17. — (1) Contul comisioanelor va fi lichidat de comitent la sfârșitul fiecărui trimestru și se va trimite agentului împreună cu copiile de pe facturile ce au fost expediate clienților, precum și cu precizarea elementelor esențiale care au stat la baza calculării valorii comisioanelor.

(2) Agentul este îndreptățit să solicite să îi fie remisă orice informație, inclusiv extrase ale registrelor contabile ținute de comitent, care îi este necesară pentru verificarea valorii comisioanelor ce i-ar fi datorate.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică în condițiile prevăzute de legea specială, atunci când dezvăluirea informațiilor respective vizează ordinea publică sau siguranța națională.

(4) Comisionul trebuie plătit cel mai târziu în ultima zi a lunii care urmează trimestrului în cursul căruia a luat naștere dreptul la comision.

(5) Părțile nu pot deroga în detrimentul intereselor agentului de la prevederile alin. (1), (2) și (4).

CAPITOLUL IV

Încheierea și încetarea contractului de agenție

Art. 18. — Contractul de agenție încheiat pe perioadă determinată sau nedeterminată, inclusiv modificările și adăugările ulterioare, poate fi probat numai prin înscris, indiferent de valoarea acestuia, atât în raporturile dintre părți, cât și față de terți.

Art. 19. — Contractul de agenție pe durată determinată care continuă să fie executat de părți după expirarea sa se consideră transformat automat într-un contract pe durată nedeterminată.

Art. 20. — (1) Contractul de agenție pe durată nedeterminată poate fi denunțat unilateral de oricare dintre părți, cu acordarea obligatorie a unui preaviz.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și contractului de agenție pe durată determinată care prevede o clauză expresă privind posibilitatea denunțării unilaterale anticipate.

(3) Termenul de preaviz care însoțește declarația de denunțare trebuie să aibă o durată de minimum o lună pentru primul an de contract.

(4) În cazul în care durata contractului este mai mare de un an, termenul minim de preaviz se mărește cu câte o lună pentru fiecare an suplimentar început, fără ca durata termenului de preaviz să depășească 6 luni.

(5) Părțile nu pot stabili prin convenție termene de preaviz mai scurte decât cele prevăzute la alin. (3) și (4).

(6) Dacă părțile convin termene de preaviz mai lungi decât cele prevăzute la alin. (3) și (4), prin contractul de agenție nu se vor putea stabili în sarcina agentului termene de preaviz mai lungi decât cele stabilite în sarcina comitentului.

(7) Dacă părțile nu stabilesc altfel, sfârșitul termenului de preaviz trebuie să coincidă cu sfârșitul unei luni calendaristice.

(8) Prevederile alin. (1)–(7) se aplică corespunzător contractului pe durată determinată transformat, potrivit art. 19, în contract pe durată nedeterminată; în acest caz la calculul termenului de preaviz se va ține seama de întreaga perioadă cumulată a contractului, cuprinzând atât durata determinată a contractului, cât și perioada în care acesta se consideră pe durată nedeterminată.

Art. 21. — (1) Oricare dintre părți poate rezilia contractul de agenție fără preaviz sau înainte de expirarea termenului contractului, în cazul unei neîndepliniri din culpă gravă a obligațiilor contractuale de către cealaltă parte.

(2) Contractul de agenție poate fi denunțat imediat de oricare dintre părți, cu repararea prejudiciilor astfel pricinuite celeilalte părți, atunci când circumstanțe excepționale, altele decât forța majoră ori cazul fortuit, fac imposibilă continuarea colaborării dintre comitent și agent.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2) se prezumă încetarea contractului la data primirii notificării scrise a intenției de denunțare a contractului și a motivului denunțării.

CAPITOLUL V

Indemnizații și despăgubiri datorate în caz de încetare a contractului de agenție

Art. 22. — (1) La încetarea contractului de agenție agentul este îndreptățit să primească de la comitent o indemnizație, în măsura în care:

a) a procurat noi clienți comitentului sau a sporit semnificativ volumul operațiunilor comerciale cu clienții existenți, iar comitentul obține încă foloase substanțiale din operațiunile cu acești clienți; și

b) plata acestei indemnizații este echitabilă, având în vedere circumstanțele concrete, în special comisioanele pe care agentul ar fi trebuit să le primească în urma operațiunilor încheiate de comitent cu clienții prevăzuți la lit. a), precum și posibila restrângere a activității profesionale a agentului datorită existenței în contractul de agenție a unei clauze de neconcurență.

(2) Valoarea indemnizației nu poate depăși o sumă echivalentă cuantumului unei remunerații anuale, calculată pe baza mediei anuale a remunerațiilor încasate de agent pe parcursul ultimilor 5 ani de contract; dacă durata contractului nu însumează 5 ani, remunerația anuală este calculată pe baza mediei remunerațiilor încasate în cursul perioadei respective.

(3) Acordarea indemnizației prevăzute la alin. (1) nu aduce atingere dreptului agentului de a cere despăgubiri, în condițiile legii.

(4) În cazul în care contractul de agenție încetează ca urmare a decesului agentului, urmează să se aplice în mod corespunzător prevederile alin. (1).

(5) Dreptul la indemnizația prevăzută la alin. (1) sau, după caz, la alin. (4) se stinge dacă agentul ori, după caz, succesorul acestuia nu îl pune în întârziere pe comitent, cu privire la pretențiile sale, într-un termen de un an de la data încetării contractului de agenție.

Art. 23. — Agentul nu are dreptul la indemnizația prevăzută la art. 22 în următoarele situații:

a) comitentul reziliază contractul datorită unei încălcări de către agent a obligațiilor sale din culpă gravă;

b) agentul denunță unilateral contractul, cu excepția cazului în care această denunțare este motivată de cauze precum vârsta, infirmitatea ori boala agentului, care împiedică în mod justificat continuarea activităților acestuia, sau de cauze justificate, imputabile comitentului;

c) în cazul novației contractului de agenție prin înlocuirea agentului cu o terță persoană.

Art. 24. — Părțile nu pot deroga în detrimentul intereselor agentului de la prevederile art. 22 și 23 înainte de încetarea contractului de agenție.

Art. 25. — (1) Comitentul nu se poate prevala de clauza de neconcurență dacă contractul de agenție încetează în următoarele situații:

a) comitentul denunță unilateral contractul de agenție fără a respecta termenul de preaviz, legal sau convențional, și fără a exista un motiv grav pe care comitentul să îl fi comunicat de îndată agentului;

b) agentul reziliază contractul pentru un motiv grav imputabil comitentului și îl informează de îndată despre aceasta pe comitent;

c) contractul de agenție este reziliat de instanța judecătorească ca urmare a culpei comitentului.

(2) La cererea agentului instanța poate, ținând seama și de interesele legitime ale comitentului, să înlăture sau să limiteze efectele clauzei de neconcurență, atunci când consecințele prejudiciabile ale acesteia pentru agentul comercial sunt contrare echității.

(3) Instanța poate, la cererea agentului, să reducă cuantumul clauzei penale sau al indemnizației stipulate pentru încălcarea de către acesta a clauzei de neconcurență, dacă consideră că aceasta este excesivă în raport cu împrejurările cauzei.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 26. — Dispozițiile prezentei legi se completează, în măsura compatibilității lor, cu prevederile legale privind contractul de mandat comercial.

Art. 27. — Prezenta lege intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 23 mai 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 12 iulie 2002.
Nr. 509.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T **pentru promulgarea Legii privind agenții comerciale** **permanenți**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind agenții comerciale permanenți și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 11 iulie 2002.
Nr. 686.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind trecerea unui teren, aflat în administrarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, din domeniul public al statului în domeniul privat al statului**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 10 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă trecerea terenului în suprafață de 39,60 ha, situat în municipiul Lugoj, județul Timiș, identificat potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, aflat în administrarea Ministerului Agriculturii,

Alimentației și Pădurilor, Institutul de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor — Centrul de Testare a Soiurilor Lugoj, din domeniul public al statului în domeniul privat al statului.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Petre Daea,
secretar de stat
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 25 iulie 2002.
Nr. 798.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a terenului aflat în administrarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, Institutul de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor — Centrul de Testare a Soiurilor Lugoj, județul Timiș, care trece din domeniul public al statului în domeniul privat al statului

Locul unde este situat terenul care trece din domeniul public al statului în domeniul privat al statului	Persoana juridică ce are în administrare terenul	Caracteristicile tehnice ale terenului
Municipiul Lugoj, județul Timiș	Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, Institutul de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor — Centrul de Testare a Soiurilor Lugoj	Suprafața totală a terenului = 39,60 ha A 456 — 1,97 ha A 462 — 3,52 ha A 464 — 9,13 ha A 452 — 11,93 ha A 447 — 13,05 ha Numărul de identificare atribuit de Ministerul Finanțelor Publice conform art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 1.326/2001 pentru aprobarea inventarelor bunurilor din domeniul public al statului — 34.128

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRĂRE**

pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2002 al Societății Naționale „Îmbunătățiri Funciare” — S.A.

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 47 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, ale art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2001 privind întărirea disciplinei economico-financiare și alte dispoziții cu caracter financiar, aprobată și modificată prin Legea nr. 59/2002, ale art. 29 alin. (4) din Legea nr. 72/1996 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 42/2002 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2002,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2002 al Societății Naționale „Îmbunătățiri Funciare” — S.A., prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

*) Anexa se comunică Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

Art. 2. — Hotărârea Guvernului nr. 19/2002 pentru aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2002 ale societăților naționale și al regiei autonome, aflate sub

autoritatea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 18 ianuarie 2002, se modifică în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 31 iulie 2002.
Nr. 806.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind autorizarea Ministerului Finanțelor Publice de a plăti taxele și cheltuielile aferente serviciilor de evaluare a riscului de țară acordate României de către agențiile specializate de rating Standard & Poor's, Fitch Ratings Ltd, Japan Credit Rating Agency Ltd și Moody's Investors Service

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 18 lit. b) din Legea datoriei publice nr. 81/1999 și ale art. 24 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice se plătească diferența de taxe și cheltuieli aferentă serviciilor anuale de evaluare a riscului de țară acordate României de agențiile specializate de rating Standard & Poor's, Fitch Ratings Ltd, Japan Credit Rating Agency Ltd și Moody's Investors Service în anii 2000 și 2001, în baza facturilor emise.

(2) Pentru anul 2002 și anii următori se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să încheie cu agențiile de rating prevăzute la alin. (1) contracte sau acorduri-cadru

pentru prestarea serviciilor de evaluare a riscului de țară, în cazul în care acest lucru este solicitat de către agenții.

(3) Plata taxelor și cheltuielilor aferente serviciilor prestate de agențiile de rating se face în baza contractelor, a acordurilor-cadru încheiate cu agențiile de rating sau numai în baza facturilor emise de către agențiile de rating în cazul neîncheierii contractelor sau acordurilor-cadru.

Art. 2. — Plata taxelor și a cheltuielilor aferente serviciilor de rating conform art. 1 se va face de către Ministerul Finanțelor Publice din bugetul de stat.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 31 iulie 2002.
Nr. 807.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere dintre Guvernul României și Comisia Europeană privind Programul operațional de țară 1997 pentru România — Dezvoltarea sectorului întreprinderilor mici și mijlocii (Programul PHARE RO 9711 — Schema de credite pentru întreprinderi mici și mijlocii), semnat la București la 29 mai 2002

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 5 alin. 1 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Memorandumul de înțelegere dintre Guvernul României și Comisia

Europeană privind Programul operațional de țară 1997 pentru România — Dezvoltarea sectorului

întreprinderilor mici și mijlocii (Programul PHARE mici și mijlocii), semnat la București la 29 mai RO 9711 — Schema de credite pentru întreprinderi 2002.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul pentru întreprinderile
mici și mijlocii și cooperatie,

Silvia Ciornei

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

Ministrul integrării europene,

Hildegard Carola Puwak

p. Ministrul afacerilor externe,
Cristian Diaconescu,
secretar de stat

București, 31 iulie 2002.
Nr. 809.

MEMORANDUM DE ÎNȚELEGERE*)

Între Guvernul României și Comisia Europeană privind Programul operațional de țară 1997 pentru România — Dezvoltarea sectorului întreprinderilor mici și mijlocii (Programul PHARE RO 9711 — Schema de credite pentru întreprinderi mici și mijlocii)

Comisia Europeană, denumită în continuare *Comisia*, acționând în numele Comunității Europene, pe de o parte, și Guvernul României, denumit în continuare *Beneficiarul*, pe de altă parte, pentru a stabili exit-route în ceea ce privește schema de credite și transferul responsabilităților financiare și administrative de la Oficiul de plăți și contractare PHARE din cadrul Ministerului Finanțelor Publice către Ministerul pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii și Cooperatie, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Schema de credite va continua să funcționeze conform prevederilor stipulate în acordurile de împrumut încheiate între Ministerul Finanțelor Publice, reprezentat de Oficiul de plăți și contractare PHARE și fiecare dintre următoarele bănci: Banca Comercială „Ion Țiriac”—S.A., Casa de Economii și Consemnațiuni (C.E.C.) și Banca Românească—S.A., contrasemnate de către Comisia Europeană și Autoritatea de implementare.

ARTICOLUL 2

Schema se va derula până la finele perioadei de 6 ani calculate de la data semnării fiecărui acord de împrumut. La sfârșitul acestei perioade Guvernul României va efectua o evaluare a programului pentru a decide dacă schema de credite ar trebui să continue și/sau fondurile ar trebui să fie realocate pentru alte programe destinate întreprinderilor mici și mijlocii (IMM). Decizia asupra continuării/modificării schemei de credite se va lua numai cu aprobarea prealabilă a Comisiei Europene.

ARTICOLUL 3

Ministerul Finanțelor Publice, reprezentat de Oficiul de plăți și contractare PHARE, va transfera responsabilitatea managementului administrativ și financiar al Programului PHARE RO 9711, conform atribuțiilor stipulate în acordurile

Pentru Beneficiar,
Hildegard Carola Puwak,
ministrul integrării europene,
coordonator național al asistenței

de împrumut încheiate cu băncile menționate mai sus, către Ministerul pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii și Cooperatie, ca reprezentant al Guvernului României, beneficiar al alocației financiare nerambursabile.

ARTICOLUL 4

Transferul sarcinilor financiare și administrative de la Ministerul Finanțelor Publice, reprezentat de Oficiul de plăți și contractare PHARE, către Ministerul pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii și Cooperatie va fi realizat prin addendumuri la respectivele acorduri de împrumut. Transferul va intra în vigoare la data ultimei semnături a addendumurilor.

ARTICOLUL 5

Prezentul memorandum de înțelegere poate fi modificat numai în scris, cu acordul părților implicate.

Prezentul memorandum de înțelegere va intra în vigoare la data primirii notificării scrise prin care Guvernul României comunică faptul că toate procedurile legale interne necesare pentru intrarea în vigoare a acestuia au fost îndeplinite.

Întocmit la București la 29 mai 2002, în două exemplare în limba engleză.

Pentru Comisie,
Jonathan Scheele,
șeful Delegației Comisiei Europene
în România

*) Traducere.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Acordului de cooperare pentru asistență umanitară dintre Ministerul Sănătății și Familiei din România și Ordinul Suveran Militar de Malta, semnat la București la 11 martie 2002

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 5 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Acordul de cooperare pentru România și Ordinul Suveran Militar de Malta, semnat la București la 11 martie 2002.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NASTASE

Contrasemnează:
Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș
p. Ministrul afacerilor externe,
Cristian Diaconescu,
secretar de stat
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 31 iulie 2002.
Nr. 810.

ACORD DE COOPERARE

pentru asistență umanitară între Ministerul Sănătății și Familiei din România și Ordinul Suveran Militar de Malta

Ministerul Sănătății și Familiei din România și Ordinul Suveran Militar de Malta, denumite în continuare *părți*, animate de intenția de a întări și de a dezvolta raporturile de prietenie care se desfășoară între entitățile lor suverane și de a facilita ajutorul umanitar pe care Ordinul Suveran Militar de Malta îl acordă instituțiilor spitalicești publice, private și filantropice din România, cunoscând că România și Ordinul Suveran Militar de Malta au stabilit relații diplomatice în 1991, întrucât Ordinul Suveran Militar de Malta, în calitate de subiect de drept internațional, a promovat trimiterea de diverse ajutoare la instituții filantropice din România, cu acordul Ministerului Sănătății și Familiei, dorind să stimuleze activitățile de cooperare pe care Ordinul Suveran Militar de Malta le pune în serviciul bolnavilor și al persoanelor defavorizate din România, prin înțelegere reciprocă au decis să încheie prezentul acord.

ARTICOLUL 1

Ordinul Suveran Militar de Malta va continua să promoveze și să pună la dispoziție instituțiilor spitalicești publice, private și filantropice, precum și pentru sprijinirea persoanelor defavorizate din România, potrivit posibilităților și resurselor sale efective, diverse servicii de colaborare și asistență, trimițând ajutoare, în special sub formă de aparatură medicală și medicamente, precum și alte materiale, astfel încât spitalele și alte instituții medicale care au posibilități reduse să poată efectua tratamentele necesare pacienților cei mai săraci, inclusiv să acorde ajutor în cazul unor dezastre naturale persoanelor sinistrate sau refugiate de la casele lor.

Ordinul Suveran Militar de Malta va fi susținut în aceste acțiuni de către Serviciul de Ajutor Maltez în România (SAMR).

ARTICOLUL 2

Ca urmare a art. 1, Ordinul Suveran Militar de Malta, prin intermediul ambasadei sale, va trimite Ministerului Sănătății și Familiei din România listele materialelor pe care doresc să le doneze unităților de asistență și persoanelor defavorizate din România. Ministerul Sănătății și Familiei va putea să solicite pentru programele considerate prioritare eventuala cooperare a Ordinului Suveran Militar de Malta în domeniile în care acesta a dezvoltat o experiență tehnică specifică.

Ministerul Sănătății și Familiei și Ordinul Suveran Militar de Malta vor menține contacte permanente în vederea asigurării

Pentru Ministerul Sănătății și Familiei din România,
Daniela Bartoș

eficienței maxime și pragmatismului în executarea tuturor activităților descrise în prezentul acord.

ARTICOLUL 3

Asociația română a Cavalerilor Ordinului de Malta va avea sarcina de a întocmi documentele necesare pe lângă organele competente pentru aprobarea donațiilor cu scopul de a permite intrarea acestora cu exceptarea oricăror taxe, potrivit legislației în vigoare. Ea va avea, de asemenea, sarcina de a se ocupa de scoaterea din vamă, distribuirea și supravegherea acțiunilor de ajutorare.

ARTICOLUL 4

Prezentul acord va intra în vigoare la data notificării de către partea română a îndeplinirii procedurilor legale interne necesare pentru intrarea sa în vigoare.

Amendamentele vor fi formulate în scris și vor intra în vigoare în conformitate cu prevederile alineatului precedent.

ARTICOLUL 5

Prezentul acord se încheie pentru o durată nedeterminată. Fiecare parte are dreptul de a-l denunța printr-o notă diplomatică, caz în care vor înceta toate prevederile prezentului acord la 6 luni după confirmarea primirii notificării.

Semnat la București la 11 martie 2002, în două exemplare originale în limbile română și italiană, ambele texte fiind egal autentice.

Pentru Ordinul Militar Suveran de Malta,
Albrecht Freiherr von Boeselager

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro